

Sygn. akt VI K 279/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VI Karny

w składzie następującym:

Sędzia: SSR Daniel Jurkiewicz

Protokolant: Sekr. Sąd. Katarzyna Pawłowska

po rozpoznaniu w dniu 20.06.2018 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy karnej

K. D.

ur. (...) w P.

Syna T. i L. z d. R.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonych działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki C. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi „(...)”, „(...)”, „(...)”, (...), (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę A. C.,

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

II. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki M. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionym znakiem towarowym (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...) C. (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

III. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki F. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionym znakiem towarowym (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę F. (...).P.A.,

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

IV. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu

podrobionymi znakami towarowymi marki F. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi C- (...), (...), (...), (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

V. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki K. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

VI. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki M. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionym znakiem towarowym (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

VII. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki M. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę M. (...) K.,

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

VIII. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki N. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

IX. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki O. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...), (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę A. O. A.G,

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

X. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki P. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi „(...)”, „(...)”, „(...)”, (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę A. P.,

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

XI. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki R. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...), (...), (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę R. a. s. a.,

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

XII. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki S. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...), (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę S. (...) a. s.,

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

XIII. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki T. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...), (...), (...)” (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

XIV. w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...), (...), (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marki V. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...), (...), (...), (...), (...) „V. (...)” czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...),

tj. o przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej

1. Oskarżonego **K. D.** uznaje za winnego czynów popełnionych w sposób wyżej opisany w punktach I-XIV, z tą zmianą, iż przyjmuje, że czyny te zostały popełnione w ramach działalności gospodarczej (...) oraz za pośrednictwem portalu (...), tj. ciągu przestępstw z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej i za to na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 91 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda stawka.

2. Na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu koszty postępowania w wysokości 1.082,24 zł. i wymierza mu opłatę w wysokości 600 zł.

/-/ SSR Daniel Jurkiewicz

UZASADNIENIE

Firma (...) z siedzibą w W. zajmuje się ochroną znaków towarowych. Firma ta współpracuje z firmami (...), S. (...) i A. w zakresie ochrony znaków towarowych tej firmy, egzekwowaniem praw własności intelektualnej. Pod koniec listopada 2015 r. w ramach monitorowania rynku w interesie produktów oznaczonych znakami firmowymi V. (...),

S. (...) i A. pracownik firmy (...) przeprowadził rozpoznanie w Internecie firm, które oferują listwy ochronne. W dniu 3.12.2015 r. na portalu internetowym (...) S. C. znalazł sprzedawcę posługującego się Nickiem (...), gdzie były podane dane firmowe D. D. ul. (...), (...). W tym samym dniu dokonał zakupu nakładek progowych- listew do samochodów:

- A. (...), nr aukcji (...)

- S. (...), nr aukcji (...)

- V. (...), nr aukcji (...)

Po około trzech dniach S. C. otrzymał zamówione listwy i po otwarciu paczki stwierdził, iż zamówione listwy progowe były nieoryginalne.

W związku z powyższym zostało złożone zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.

W związku z prowadzeniem czynności sprawdzających w dniu 23.06.2016 r. policjanci z Komisariatu Policji w S. w osobie sierż. szt. M. S. (1), mł. asp. J. A. u sierż. sztab. B. C. udali się do siedziby firmy (...) położonej na ul. (...) w S., gdzie zastano tam D. D. oraz jego ojca oskarżonego K. D.. Po rozpytaniu ich ustalono, że firma (...) została zarejestrowana na D. D., a faktycznie prowadzona jest przez jego ojca oskarżonego K. D.. Firma (...) zajmuje się sprzedażą akcesoriów samochodów np. listwy bagażniki itp. Od września 2013 r. K. D. wprowadzał swojego syna D. D. do tej firmy. Oskarżony K. D. wraz z synem sprowadzali akcesoria do samochodów między innymi listwy progowe do różnych modeli samochodów z T., natomiast D. D. wystawiał te akcesoria na portalu internetowym (...). Listwy te posiadają nazwy różnych modeli samochodów. Sprzedawane przez nich akcesoria samochodowe oprócz sprzedaży w siedzibie firmy również wystawiane były na portalu (...) jako produkty oryginalne. Sprzedaż tych akcesoriów był stałym źródłem dochodu oskarżonego i jego syna.

W tym samym dniu w toku wykonywanych czynności służbowych policjanci zabezpieczyli 139 kompletów listew progowych .

Jak ustalono od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. oskarżony K. D. wraz z synem D. D. w ramach prowadzonej przez siebie działalności (...) siedzibie firmie jak i za pośrednictwem portalu internetowego (...) sprzedali akcesoriom samochodowe z podrobionymi znakami towarowymi :

- firmy (...): „(...)”, „(...)”, „(...)”, (...), (...), (...) działając na szkodę A. C.,

- **firmy (...): (...) działając tym samym na szkodę (...),**

- firmy (...): (...), (...) działając tym samym na szkodę F. (...).P.A.,

- firmy (...): (...)", (...), (...), (...), (...) działając tym samym na szkodę (...),

- firmy (...): (...), (...) czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając tym samym na szkodę (...),

- firmy (...): (...) działając tym samym na szkodę (...),

- firmy (...): (...), (...) działając tym samym na szkodę M. (...) K.,

- firmy (...): (...) działając tym samym na szkodę (...)

- firmy (...): (...), (...), (...) działając tym samym na szkodę A. O. A.G,

- **firmy (...): „(...)”, „(...)”, „(...)”, (...), (...) działając tym samym na szkodę A. P.,**

- **firmy (...): (...), (...), (...), (...) działając tym samym na szkodę R. a. s. a.,**

- firmy (...): (...), (...), (...) działając tym samym na szkodę S. (...) a. s.,
- firmy (...): (...), (...)4", „V. działając tym samym na szkodę (...)
- V.: (...), (...), (...), (...), (...) „V. (...)" działając tym samym na szkodę V. (...)G.

W toku postępowania została przeprowadzona opinia z dnia 11.07.2017 r. sporządzona przez biegłego sądowego mgr. I.. W. K. – rzecznika patentowego, z której wynika, iż wszystkie zabezpieczone akcesoria samochodowe są produktami nieoryginalnymi.

Oskarżony K. D. ma lat 56 lat, jest obywatelem polskim, rozwiedziony, posiadającym syna w wieku 35 lat . Oskarżony na wykształcenie średnie z zawodu jest złotnikiem, prowadzącym własną działalność gospodarczą i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 1600 zł brutto, nie posiada żadnego majątku. Oskarżony w przeszłości nie był karany sędownie za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowych wyjaśnień oskarżonego K. D. (k. 559-599v w zw. z k. 437-438, 454-455),
- częściowo zeznań i wyjaśnień świadka D. D. (k.600 w zw. z k. 440-441, 457-458), z zeznań świadków S. C. (k.599v-600 w zw. z k. 78-79), R. B. (k.99-101), T. S. (k.202), P. K. (k.204) A. K. (k. 218), M. W. (k. 331), M. S. (2) (k.336-337), J. T. (k. 345), R. Ż. (k. 349), M. P. (k.372),
- opinii rzecznika patentowego W. K. (k.396-415)
- dokumentów: notatek urzędowych (k.1, 3, 40), wydruku zdjęcia (k.2, 135, 333), wniosku o ściganie (k.5-37, 275-319), protokołu zatrzymania rzeczy (k.41-51, 81-83), faktury (k.54, 96), pisma z dnia 11.03.2016 r. (k. 63-67), wniosku o odpłatne wydanie kserokopii wraz z dowodem wpłaty (k.72-73), pełnomocnictwa (k.84-85, 220, 339, 346, 350, 367, 371), wydruku z portalu (...) (k.86-86, 136-143), wydruku z poczty internetowej (k.89-95, 353-354), pisma z dnia 17.06.2016 r. (k.106-128), oświadczenia pełnomocnika pokrzywdzonych (k.132-134, 170-196), wyroku Sadu Okręgowego w Jeleniej Górze sygn. akt VI Ka 304/13 z dnia 26.07.2013 r wraz z uzasadnieniem (k.144-148), opinii prawnej z dnia 25.02.2016 r. (k. 149-156), postanowienia Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23.05.2016 r. sygn. akt Vkp 115/16 (k.157-158), pisma z dnia 20/06/2016 r. (k.159-162), pisma M. (...) z dnia 23.08.2016 r. (k.201), wydruku KRS (k.221-229), pisma z (...) (231-272), pisma z dnia 10.11.2016 r. (k.325), potwierdzenie zastrzeżenia znaku towarowego (k.332), wyciągu z rejestru znaków towarowych (k.340-342), pisma z dnia 27.10.2016 r. (k.343-344), pisma z dnia 3.01.2017 r. (k.362-363, 366), faksu z Komisariatu policji w G. (k.370), pisma z Komendy Rejonowej Policji W. (k.376), pisma z Urzędu Miasta P. z dnia 15.05.2017 r. (k.388), karty karnej (k 432, 433, 434, 435), pisma pokrzywdzonego (k.540-559).

Oskarżony **K. D.** w postępowaniu pierwszych wyjaśnień w przygotowawczym przyznał się do popełnienia przedstawionych mu zarzutów i złożył wyjaśnienia. Wyjaśnił, iż to on sprowadza towar do firmy i nigdy nie ma wiedzy jak ostatecznie będzie on wyglądał. Oskarżony składając zamówienie podaje tylko markę samochodów i jaki potrzebuje asortyment do nich. Kolejny raz przesłuchiwany w roku dochodzenia nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i oświadczył, iż instynktownie wziął winę na siebie żeby chronić syna, który walczy o odzyskanie swojego dziecka. Następnie będąc przesłuchanym na rozprawie głównej oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów wyjaśniając, iż to jego syn prowadzi firmę (...), która zajmuje się częściami motoryzacyjnym i to on poszukuje tych akcesoriów. Natomiast z uwagi na, iż syn stara się o opiekę nad dzieckiem i z uwagi na duży stres związany z przesłuchaniem całą winę wziął na siebie. Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie w jakim wskazuje on, iż czynów dopuścił się wyłącznie jego syn w ramach prowadzonej działalności są niewiarygodne, a stanowiące jedynie linię obrony oskarżonego, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Przede wszystkim bowiem zauważyć należy, iż już w dniu 23.03.2016r. w toku czynności sprawdzających oskarżony oświadczył, iż wspólnie z synem prowadzi działalność i wprowadza syna w tę działalność. Następnie przesłuchiwany w grudniu 2017r., nawet

gdyby wcześniej powiedział to w stresie, czego Sąd nie podziela, dalej przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zmienia powyższe dopiero w toku kolejnych wyjaśnień. Dlatego też mając na uwadze powyższe jako wiarygodne uznano te wyjaśnienia oskarżonego, które złożył jako pierwotne w postępowaniu przygotowawczym i które były składane w sytuacji zaskoczenia oskarżonego i bez żadnych kalkulacji.

Oceniając zeznania świadka **D. D.** Sąd tylko częściowo dał wiarę jego zeznaniom i odczytanym wyjaśnieniom. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za wiarygodne pierwotne wyjaśnienia złożone przez niego w postępowaniu przygotowawczym w którym przyznał, że wraz z ojcem prowadzi firmę pod nazwą (...) i wspólnie oferują towar do sprzedaży. Natomiast Sąd nie dał wiary kolejnym wyjaśnieniom złożonym w dochodzeniu oraz zeznaniom złożonym, na rozprawie głównej w dniu 20.06.2018 r. albowiem jego zeznania są sprzeczne z zebrany materiałem dowodowym. Ponadto zdaniem Sądu odwołanie swoich wcześniejszych zeznań i wzięcie całej winy na siebie jest działaniem mający na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżonego. Mało tego świadek nie potrafił w żaden logiczny sposób wytłumaczyć dlaczego zmienił swoje stanowisko i przestał wskazywać, iż ojciec z nim prowadził działalność gospodarczą podając, iż „tak jakoś wyszło” (k. 600).

Sąd nie znalazł powodów aby kwestionować z urzędu wiarygodność świadka **S. C.** albowiem jego zeznania były jasne, logiczne i znalazły potwierdzenie w zebrany materiale dowodowym. Świadek podczas przesłuchania przedstawił swoją rolę i na jakiej podstawie stwierdził, iż oferowany przez oskarżonego w sprzedaży internetowej towar nie jest oryginalny. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w sporządzonej opinii biegłego – rzeczownika patentowego.

Sąd również nie znalazł powodów aby kwestionować zeznania świadków **R. B., T. S., P. K., A. K., M. W., M. S. (2), J. T., R. Ż., M. P.** albowiem ich zeznania były jasne i klarowne. Świadczy ci potwierdzili, iż przedstawione im na zdjęciach listwy progowe są najprawdopodobniej podrabiane co zostało potwierdzone w sporządzonej opinii rzeczownika patentowego.

Za pełnowartościowy materiał dowodowy Sąd uznał opinię biegłego W. K. – rzeczownika patentowego z dnia 11.07.2017 r sporządzone do sprawy. Oceniając opinię Sąd wziął pod uwagę, że biegły jest osobą obcą w stosunku do oskarżonego, a nadto fachowcem w swojej dziedzinie, a zatem nie ma żadnych podstaw, by kwestionować jego kompetencje. W ocenie Sądu opinia jest kompletna, a nadto została sporządzona w sposób profesjonalny, rzetelny i nie zawierały niejasności, dzięki czemu odpowiadała wymogom bezstronności i obiektywnego materiału dowodowego.

Za wiarygodne Sąd uznał zgromadzone w toku postępowania dowody z dokumentów. Wskazane dowodowy zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby oraz w zakresie ich kompetencji. Prawdziwości omawianych dowodów nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie i wyżej omówionego materiału dowodowego Sąd uznał, iż oskarżony K. D. swym zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czyn z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej.

Zgodnie z art. 305 ust. 1 u.p.w.p. karze podlega ten, kto dokonuje obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi. Stosownie do art. 120 ust. 1 u.p.w.p. chodzi o każde oznaczenie, które można przedstawić w sposób graficzny, jeżeli nadaje się do odróżnienia towarów jednego przedsiębiorstwa od towarów innego przedsiębiorstwa.

Termin „znaki towarowe podrobione” jest normatywnie zdefiniowany w prawie własności przemysłowej. I tak, stosownie do art. 120 ust. 3 pkt 3 u.p.w.p., oznacza „użyte bezprawnie znaki identyczne lub takie, które nie mogą być odróżnione w zwykłych warunkach obrotu od znaków zarejestrowanych, dla towarów objętych prawem ochronnym”. Desygnaty tego pojęcia należy wyraźnie odróżniać od oryginalnych zarejestrowanych znaków towarowych. Jak trafnie wskazuje się w judykaturze (postanowienie SN z dnia 18 grudnia 2002 r., III KKN 421/00, LEX nr 75461), „istota podrobienia sprowadza się do sporządzenia takiego zapisu informacji, któremu nadaje się pozory autentyczności, w

szczególności, że pochodzi od określonego wystawcy. [...] Nie sposób przyjąć, że w tej definicji zawiera się też znak oryginalny, ale użyty przez osobę czy podmiot gospodarczy nieuprawniony".

Dokonanie obrotu towarem oznaczonym podrobionym znakiem towarowym bądź zarejestrowanym znakiem towarowym, którego osoba dokonująca obrotu nie ma prawa używać, obejmuje każdy etap obrotu towarem (wyrok SN z dnia 19 kwietnia 2012 r., III KK 53/12, LEX nr 1162703). Natomiast przepis art. 305 ust. 3 określa kwalifikowane typy czynu zabronionego, dla których okolicznością powodującą surowszą odpowiedzialność karną w stosunku do typu podstawowego jest: a) uczynienie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu, b) dopuszczenie się czynu w stosunku do towaru o znacznej wartości.

Jak wynika z orzecznictwa i literatury stały dochód należy interpretować ekonomicznie a nie w kategoriach prawno-finansowych oraz wymagane jest istnienie pewnej regularności uzyskiwanych przez sprawcę przestępstwa dochodów.

Przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy Prawo własności przemysłowej kwalifikować należy, z punktu widzenia strony podmiotowej, do kategorii przestępstw umyślnych, a więc sprawca zatem musi mieć świadomość wszystkich znamion typu czynu zabronionego.

Analizując działanie oskarżonego od strony przedmiotowej stwierdzić należy, iż swym zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od marca 2013 r. do 23 marca 2016 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. w ramach prowadzonej działalności (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonywał obrotu podrobionymi znakami towarowymi marek C., M., F., F., K., M., N., O. (...), R., S., T. i V. w ten sposób, że oferował do sprzedaży jako produkt oryginalny akcesoria samochodowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi czym uczynił sobie ze sprzedaży stałe źródło dochodu działając wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej. Nie ulega też wątpliwości, iż oskarżony działał wspólnie i w ramach porozumienia z D. D.. Jasne jest także, iż ilość oferowanych przez nich transakcji zapewniała regularność dochodu.

Natomiast analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej stwierdzić należy, iż oskarżony działał w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, gdyż mając świadomość, iż nie są to towary oryginalne wystawiał je i sprzedawał jako produkty oryginalne czyniąc sobie ze sprzedaży tych akcesoriów stałe źródło dochodów. Dlatego też Sąd w punkcie pierwszym wyroku uznał oskarżonego K. D. za winnego ciągu przestępstw z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej gdyż spełnione były warunki opisane w art. 91 § 1 kk.

Sąd również dokonał zmiany w opisie zarzutów przyjmując, iż czyny zostały popełnione w ramach prowadzonej przez oskarżonego działalności gospodarczej (...) oraz za pośrednictwem portalu internetowego (...) gdyż wskazywane działalności o innej nazwie nie istniały.

Rozważając nad wymiarem kary Sąd Rejonowy kierował się dyrektywami wymienionymi w art. 53 k.k., a zatem Sąd baczyl by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, która kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonej jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

W konsekwencji uznając oskarżonego za winnego ciągu czynów z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej przy zastosowaniu art. 37 a kk Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 50 zł każda stawka.

W ocenie Sądu Rejonowego wymierzona oskarżonemu kara grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 50 zł każda stawka, stanowi sprawiedliwą reakcję za popełnione przez nią przestępstwo, jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Tylko taka kara jest sprawiedliwą odpłatą za popełniony czyn, wychowawczo wpłynie na oskarżonego, wdrażając jego do przestrzegania porządku prawnego. Jako okoliczność obciążającą są przyjął nagminność tego rodzaju przestępstwa, działanie przez długi okres czasu oraz znaczną społeczną szkodliwość czynu. Natomiast jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął początkowe przyznanie się do winy oraz nie karalność oskarżonego choć powyższego nie należy przeceniać gdyż jest powinnością każdego obywatela. Ustalona wartość jednej stawki dziennej grzywny pozostaje adekwatna do możliwości zarobkowych oskarżonego, który prowadzi własną działalność gospodarczą.

Sąd w punkcie drugim wyroku na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu koszty postępowania w wysokości 1.082,24 zł. tj. w połowie całości kosztów i wymierzył mu opłatę w wysokości 600 zł. albowiem jego sytuacja majątkowa pozwala na takie rozstrzygnięcie.

Sąd nie orzekał przepadku dowodów rzeczowych gdyż powyższe mailo już miejsce w prawomocnym wobec D. D. wyroku nakazowym z dnia 13.02.2018r.

/-/ SSR Daniel Jurkiewicz